

[Finansministeren]

udvidelse af bevillingerne til politiet, og at regeringen ikke finder, at yderligere bevillinger er påkrævet.

Så vil jeg sige, at alle jo må glæde sig, når partierne fremsætter forslag, som kan bidrage til at gøre finanslovsforslaget til lidt mindre tør læsning, end det måske er nu. Jeg mener, at forslaget om en forøgelse af klasselotteriets indtægter kan placeres i kassen med fornøjelige kuriositeter. Klasselotteriet var jo en af de oprindelige statslige indtægtskilder, og det kan vel ikke være forslagsstillernes mening, at vi skal føre finanspolitik med så historiske midler. Jeg må sige om forslaget indhold, at det nettomsalg, som man forestiller sig, på 20 mill. kr. vil betyde, at lotteriet skal fordobles, og jeg må altså sige til venstre og konservative, at så mange lodder kan vi altså ikke sælge.

De fleste af de mindre ændringsforslag fra venstre og konservative skal jeg ikke kommentere, allerede fordi forslagene ikke er begrundet.

Jeg beklager, at det konservative folkeparti for så vidt angår deres egne forslag fortsætter med at stille urealistiske ændringsforslag til finanslovsforslaget, næsten på linje med de partier, der føler trang til at benytte denne lejlighed til politiske slag i luften. De konservative foreslår at beskære statsudgifterne med yderligere 2,4 mia kr. Virkningen af de konservatives forslag er imidlertid ganske klar, det er en forøget arbejdsløshed.

Hovedforslaget, der skal give 40 pct. af besparelserne, er en reduktion på de rammebelagte udgifter med 3 pct. Nu hørte jeg godt hr. Palle Simonsen beklage sig over, at hr. Erling Olsen havde gjort nogle bemærkninger om det, og hr. Palle Simonsen sagde, at regeringen jo selv har benyttet procentvise nedskæringer. Det er jo rigtigt, men i og med at man gennemfører en procentvis reduktion på 1,25 pct., en besparelse, der i øvrigt videreføres, så er ikke dermed sagt, at en hvilken som helst yderligere procentreduktion – herunder én på 3 pct. – også kan passere. Alting har jo en grænse, og jeg kan sige ganske klart til hr. Palle Simonsen, at der har været så store vanskeligheder med at gennemføre denne procentbesparelse på 1,25 pct., at det vil give ganske overordentlige vanskeligheder at gå så langt, som de konservative foreslår. Jeg mener i realiteten ikke, at man kan gennemføre det konservative forslag uden meget,

meget betydelige skadevirkninger. Jeg kan altså ikke helt befri mig for den tanke, at forslaget er kommet til verden fulgt af ordene: nu kan vi ikke finde på flere realistiske besparelser, så falder vi tilbage på nogle flere procentbesparelser.

Der kan desværre, men vel ikke overraskende, nævnes mange eksempler på konservative forslag med, synes jeg, en ubehagelig social slagside. Jeg tænker på salg af ejerlejligheder i det sociale boligbyggeri, forøget forældrebetaling i daginstitutioner, nedsat regulering af syge- og arbejdsløshedsdagpenge. Jeg tænker også på, at u-landsbistanden må holde for igen, uanset at vi internationalt har forpligtet os til at stræbe imod FNs 0,7 pct. målsætning, uanset den goodwill, vi derigennem kan skabe for Danmark og danskere i modtagerlandet, og uanset bistandens betydning for dansk erhvervsliv, som jeg går ud fra særlig interesserer det konservative folkeparti, for slet ikke at tale om det, som selvfølgelig er hensigten med bistanden, nemlig den gavn, som den kan gøre for de fattige lande.

Igen i år vil de konservative reducere bevillingerne til DSB og P & T, denne gang med knap 120 mill. kr. Det vil jo klart gå ud over disse virksomheders serviceniveau, og de bemærkninger, der er gjort herom fra forskellige ordføreres side, er bestemt ikke på nogen måde overdrevne. Til skade for hvem? Da ikke alene for borgerne i al almindelighed, men også for et erhvervsliv, der er afhængigt af moderne kommunikationsmidler. I det hele må jeg sige, at regeringen ikke kan acceptere de beskæftigelsesmæssige virkninger, den sociale slagside og den, synes jeg, i mange forslag negative indstilling til det offentliges virksomhed, som fremgår af de konservatives ændringsforslag.

Centrum-demokraternes ændringsforslag er meget få, hvilket jeg værdsætter, og de er målrettede. Med en enkelt undtagelse – åndsvageforsorgen – kan jeg blot om CDs ændringsforslag sige, at regeringen ikke prioriterer på samme måde, som centrumdemokraterne gør det.

Angående åndssvageforsorgen vil jeg først minde om de oplysninger, som socialministeren gav i sin redegørelse i forbindelse med forespørgelsesdebatten her i tinget den 1. februar.